

Κυρίες και Κύριοι,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι, Αγαπητοί φίλοι, καλησπέρα σας.

Για όσους δεν έχω τη χαρά να γνωρίζω, θα ήθελα να συστηθώ: Είμαι η Ζανέτ Μπαττίνου, διευθύντρια του Εβραϊκού Μουσείου της Ελλάδος και σας καλωσορίζω θερμά στην αποψινή εκδήλωση.

Απόψε βρισκόμαστε εδώ για να βοηθήσουμε στη διευθέτηση ενός χρέους τιμής και αγάπης: μια οικογένεια βρισκόταν σε δεινή θέση και μια άλλη οικογένεια άπλωσε χέρι ανθρωπιάς και σωτηρίας και τους έσωσε τη ζωή. Πόσο απλό και ωραίο, θα σκεφτείτε!

Όμως, κάθε άλλο παρά απλό ήταν, αφού όλα αυτά συνέβησαν μέσα στα μαύρα χρόνια του Β' ΠΠ και της Κατοχής.

Οι ιστορίες αντίστασης και διάσωσης, όπως αυτή που θα ακούσουμε απόψε, πλαισιώνουν την σκοτεινή καρδιά του Ολοκαυτώματος, την οποία ορθά απαρτίζουν οι εκτοπισμοί και η εξόντωση. Το έργο του ΕΜΕ, πρωτοποριακό σε θέματα έρευνας και διδασκαλίας για το Ολοκαύτωμα στη χώρα μας, συνέβαλε ουσιαστικά στην αναγνώριση των επιβιωσάντων που «έχασαν το τραίνο για το θάνατο» αντιστεκόμενοι ή διαβιώντας «εν κρυπτώ». Και στις δύο περιπτώσεις, η ζωή τους εξαρτήθηκε αποκλειστικά από τις γενναιόδωρες ενέργειες συμπολιτών τους, που διακινδύνευσαν, για να τους προστατέψουν από τον αδυσώπητο κατατρεγμό και να τους προσφέρουν την ελπίδα της αγάπης και της επιβίωσης. Έτσι, μερικοί μπόρεσαν να επιζήσουν, για να αποτελέσουν τον μεταπολεμικό πυρήνα και το μέλλον των πανάρχαιων εβραϊκών κοινοτήτων της Ελλάδας. Και όπως θα δούμε σήμερα, αυτοί που επέζησαν, δεν ξέχασαν...

Σε λίγες μέρες γιορτάζουμε τη Διεθνή Ημέρα των Μουσείων, 18^η Μαΐου, που φέτος έχει ως θέμα τις δύσκολες και ανείπωτες ιστορίες που διαχειρίζονται τα μουσεία, αποσκοπώντας στη γνώση και προάγοντας την κοινωνική ειρήνη και συμφιλίωση.

Είναι χαρά και τιμή για το ΕΜΕ να φιλοξενεί την αποψινή εκδήλωση, που αποτελεί μια ιδανική ευκαιρία για να υπηρετήσουμε αυτή την αποστολή και να μεταδώσουμε με τρόπο ισχυρό και ουσιαστικό, το φωτεινό μήνυμα της ανθρώπινης ευψυχίας και αλληλεγγύης.

Σας ευχαριστώ.